

សៀវភៅយ៉ូអង់ និងក្រុមជំនុំអាដវ្លែទីសុទ្ធចងទ្រឹប រ៉ាពីរឡាវឌីស—លខេសសែបមួយ

Jeff Pippenger

2026-02-05

លខេ សសែបមួយ

លវីរីនីយ ជំពូកមុកបើ បង្ហាញអំពីបុណ្យនៃវង្សនិទាយ និងបុណ្យនៃវង្សសរទរ, ហើយការតំណាងនៃបុណ្យទាំងនោះមានធម្មវេទន៍ព្រះទ័យក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនិងក្នុងការសម្របសម្រួលដ៏ល្អអតីតខ្មែររបស់រចនាសម្ព័ន្ធដ៏មិននិងរចនាសម្ព័ន្ធចុង បណ្តោយនៃក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធសរុបទាំងមូល។ បុណ្យនៃវង្សនិទាយ និងបុណ្យនៃវង្សសរទរ សមស្របគ្នានឹងគ្នា។ ជំពូកនេះផ្ទុកជាសាក្សីអំពី Palmoni អ្នករាប់លខេដ៏អស្ចារ្យ មុនងហើយមុនងទៀត។ ជំពូកនេះភ្ជាប់យ៉ាងរឹងមាំ និងយ៉ាងអស្ចារ្យជាមួយនឹងសារនៃចុងក្រោយអំពីមួយរយសសែបបួនពាន់។

លខេ «២៣» តំណាងឲ្យការផ្ទុកដ៏ងាយឆ្លង ដល់ជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃវេរភាព និងមនុស្សសភាព។ ឈ្មោះ លវីរីនីយ តំណាងឲ្យបញ្ជីជិតភាពរបស់មួយសន្លឹកសសែបបួនពាន់ ឌុបិតហ្វោរទាំងអស់និយាយអំពីចុងក្រោយ ហើយបញ្ជីជិតនៃចុងក្រោយ គឺជាអ្នកដល់ពេញសក់ណាត់អតីតសញ្ញាណជា បញ្ជីជិតភាពដ៏បរិសុទ្ធ។ បញ្ជីជិតភាពដ៏បរិសុទ្ធរបស់ពេញសក់ គឺជាពួកអ្នកបុរាណដ៏ល្អដល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់បង្កើតសារនៃស្នាមកែនកែលម្អអរិយធម៌។ ពួកគេបុរាណ ឬពួកអាក្រក់ ដូចជានិយ័យលោកណាត់អតីតសញ្ញាណពួកគេ បដិសេធការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ហើយហួសប្រហែលនឹងថា ដោយហេតុនេះហើយ ពួកគេត្រូវបានបដិសេធមិនឲ្យផ្ទុកជាបញ្ជីជិត។

បុរាណសុត្ររបស់យើងត្រូវបានបំផុសឲ្យ ដោយសារខ្មែរចំណេះដឹង។ ពីព្រោះអ្នកមានបដិសេធចំណេះដឹង នោះយើងក៏នឹងបដិសេធអ្នកដទៃ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកជាសង្គមម្យ៉ាងយើងទៀត។ ដោយយើងឃើញថា អ្នកមានកុលចេក្រិយនិយមរបស់ព្រះរបស់អ្នក យើងក៏នឹងក្លាយជាកូនចៅរបស់អ្នកដទៃ។ កាលណាពួកគេបានកើនឡើង ពួកគេក៏បានបុរាណិត្តភាពទាំងនឹងយើងដទៃ។ ហេតុដូច្នេះ យើងនឹងប្រសើរឲ្យអ្នកបដិសេធក្នុងទេវតាជាសច្ចក្រិយម៉ាស់។ ហូសេ 4:6, 7។

អ្នកសុរិយរបស់អប្សរាអិម ដល់អសោយក៍ហៅថា «មកុដនស៊ីរីលុអ» ផងដែរ ស៊ីរីលុអរបស់ពួកគេត្រូវបានបម្រើដោយ «សច្ចក្រិយម៉ាស់»។ ហូសេបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ថា អ្នកទាំងឡាយដល់បដិសេធការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៃគ្រូចុងក្រោយ គឺជាក្រុមជំនុំអាដវ្លែទីសុទ្ធចងទ្រឹបរ៉ាពីរ នៃឡាវឌីសអោ ព្រោះលោកបានកត់ត្រាថា៖ «បុរាណសុត្ររបស់យើង»។ បុរាណសុត្ររបស់ខ្មែរនឹងត្រូវបានបដិសេធមិនឲ្យផ្ទុកជាសង្គម ហើយការនេះកើតឡើងនៃជំនាន់ចុងក្រោយ និងជំនាន់ទីបួន ពីព្រោះខ្មែរនឹងក្លាយជាកូនចៅរបស់ពួកគេ ហើយកូនចៅតំណាងឲ្យជំនាន់ចុងក្រោយ។

ការផ្សព្វផ្សាយ

ចំណងជើង «លវីរីនីយ ២៣» មានន័យថា

«ការប្រកាន់ស្មោះនៃប្រជាប្រិយភាពរបស់មនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់»។

សេចក្តីពិតនេះអាចត្រូវបានសន្និដ្ឋានចេញមកបាន

ដោយគ្រាន់តែពិចារណាលើការស្រឡាត់ស្រាវ៖ ក្នុងការគ្រប់គ្រងជាមួយនឹងលទ្ធផល

ការប្រកាន់ស្មោះ ដលៃ លវីរីនីយ ២៣ ពិភាក្សា មានន័យថា «ការផ្ទេរឱ្យតម្លៃ»

ហើយកំពុងកំណត់សម្គាល់អំពីការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សជាតិ។

ការរួមបញ្ចូលគ្នានេះ

ត្រូវបានកំណត់ដោយនិមិត្តសញ្ញាជាច្រើនក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ជាមួយនឹងមួយក្នុងចំណោមនោះគឺថា ព្រះវិហាររបស់មនុស្ស

ត្រូវរួមបញ្ចូលជាមួយនឹងព្រះវិហារនៃទេវភាព។

ព្រះវិហារមនុស្សមានគ្រោងសំណង់ជាក្រុមមួយ "23" ខុសពីបុរស និង "23" ខុសពីស្ត្រី។

ពេញលេញកំណត់ថា បញ្ចេញផលិតផលនៃសិល្បៈសិល្បៈពាន់នាក់ គឺជា «ផ្ទះខាងវិញ្ញាណ»។

ក្រុមមួយទាំងនោះគឺជាបុរស និងស្ត្រីគ្រប់គ្នា ដូចជាបុរស និងស្ត្រីគ្រប់គ្នា

ហើយអ្វីដែលព្រះបានផ្សព្វផ្សាយគ្នា មនុស្សណាក៏បំបែកឡើយ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍គឺជានិមិត្តសញ្ញាមួយទៀតនៃការផ្ទេរឱ្យតម្លៃជាមួយតម្លៃ។ លវីរីនីយ "23"

មានន័យថា ការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងព្រះវិហាររបស់មហាប្រជាប្រិយស្ថិត

ជាមួយនឹងព្រះវិហាររបស់ពួកប្រជាប្រិយ ដលៃជាមួយសិល្បៈសិល្បៈពាន់នាក់។

មុនពេល ខគម្ពីរ

ពិធីបុណ្យរដូវនិទាយក្នុង លវីរីនីយ ជំពូក ២៣ ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខទី ១ ដល់ខទី ២២

នៃជំពូកនោះ ហើយពិធីបុណ្យរដូវសុលិកឈើផ្ទះ ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខទី ២៣

ដល់ខទី ៤៤ នៃជំពូកនោះ។ ខចុងក្រោយ គឺខទី ៤៤ ជានិមិត្តសញ្ញានៃឆ្នាំ ១៨៤៤

នៃពេលវេលានៃការប្រកាន់ស្មោះតាមគំរូពិតប្រាកដជាប់ផ្ទះដើមនៃចុងទើប

នៃខែទីបុរាណ ជាការបំពេញតាម លវីរីនីយ ជំពូក ២៣។ ជំពូក ២៣

ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយពេលវេលា ដលៃមានខ ២២ ខដូចគ្នា ហើយរយៈពេលទាំងពីរដលៃមាន

២២ ខនេះ មានការគ្រប់គ្រងតាមហេតុផលដោយសារពិធីបុណ្យ

ប៉ុន្តែក៏ត្រូវបានបំបែកចេញពីគ្នាតាមហេតុផលផងដែរ

ដោយសារកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃទីលាន និងក្នុងទីបរិសុទ្ធ

ដលៃត្រូវបានកំណត់ដោយរដូវនិទាយ

ហើយកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះអង្គក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត

ដលៃត្រូវបានកំណត់ដោយរដូវសុលិកឈើផ្ទះ។

២២

ទាំងបុណ្យក្នុងរដូវនិទាយ និងបុណ្យក្នុងរដូវសុលិកឈើផ្ទះ

ត្រូវបានកំណត់ដោយខន្ធទាំងមុនពេល

ហើយខន្ធនោះស្របគ្នានឹងសក្តិភាពនៃអក្ខរក្រមហេព្រើរ ដលៃមានអក្សរ «22» គ្នា។

«22» គឺជាដងមួយភាគដប់នៃ «220» ដលៃជានិមិត្តសញ្ញានៃការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព

និងមនុស្សជាតិ។ «220» កំណត់ឱ្យការចាប់ផ្តើមទាំងនៃរយៈពេល 2,520

ឆ្នាំនៃការបំបែកប្រជាជន និងរយៈពេល 2,300

ឆ្នាំរហូតដល់ចុងនៃការផ្សព្វផ្សាយឆ្នាំ ចំណុចចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេល 2,520 គឺ 677 មុន គ.ស. ហើយចំណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់រយៈពេល 2,300 គឺ 457 មុន គ.ស. ដូចនេះមានកំណត់អត្តសញ្ញាណពីររយមកឆ្នាំថាជាតំណភ្ជាប់រវាងទំនាយអំពីការដាន់ឈ្មួញពិសេសរបស់ពួកគេ និងទំនាយអំពីការដាន់ឈ្មួញសក្តានុពលរបស់ពួកគេ។ ទំនាយទាំងពីរនេះមានបញ្ចប់នៅពេលការមកដល់នៃថ្ងៃនៃការផ្សព្វផ្សាយតាមគំរូពិត នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

នៅកាលបរិច្ឆេទនេះ កិច្ចការរបស់ពួកគេគឺស្វែងរកនូវការភ្ជាប់ព្រះវិហារមនុស្សជាមួយព្រះវិហារទេវតាមានចាប់ផ្តើម ហើយនៅពេលនោះផងដែរ ទាំង Habakkuk 2:20 និង John 2:20 មានសម្រេចពេញលេញ។ Habakkuk មានបញ្ជាក់ថា នៅពេលនោះ ទេវតាសុចិត្តនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត ហើយ John មានកត់ត្រាថា ព្រះវិហារ Millerite ដែលត្រូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុតនោះដោយសេចក្តីជំនឿ មានបំពេញរយៈពេលស៊ីបបុរាណមួយឆ្នាំរួចរាល់ហើយ ដែលជាសញ្ញាសម្គាល់ការសាងសង់ព្រះវិហារមនុស្សរបស់ Millerite ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ឆ្នាំ 1844។ បុរាណសាស្ត្រនៃរយៈពេល "46" ឆ្នាំ ដែលមាន "23" និង "23" ត្រូវបានគំរោងដោយកិច្ចការរបស់ William Miller ដែលមានចាប់ផ្តើមដំបូងក្នុងការបង្ហាញសារនៃបុរាណសាស្ត្រនេះនៅក្នុងឆ្នាំ 1831 គឺ "220" ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការបោះពុម្ព King James Bible។ ពួកបន្ទូលទេវតាដែលមានបោះពុម្ពនៅក្នុងឆ្នាំ 1611 ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយអ្នកកាន់សារមនុស្សសម្រាប់ "220" ឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅក្នុងឆ្នាំ 1831។ ទាំងបុណ្យរដូវនិទាយ និងបុណ្យរដូវសុលិកឈើជ្រុះ ត្រូវបានគំរោងដោយខ្លាំង "22"។

ខ្លាំងមកពីរ ដែលមានពីរបន្ទាត់អំពីបុរាណបទដូចគ្នា ទាមទារឱ្យយ៉ាងទំនាយ ខ្លាំងមកពីរដំបូងត្រូវដាក់ក្នុងលើខ្លាំងមកពីរបន្ទាប់។ ក្នុងការតម្កល់បន្ទាត់ទាំងពីរតាមរបៀបនេះ នោះអ្នកកំពុងភ្ជាប់កិច្ចការនៃវិសាល និងទីបរិសុទ្ធ ដែលត្រូវបានគំរោងនៅក្នុងពិធីបុណ្យនានានៃរដូវនិទាយរដូវ ជាមួយនឹងកិច្ចការរបស់ពួកគេស្វែងរកនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត។ នៅកម្រិតទំនាយនេះ វាគំរោងឱ្យការភ្ជាប់ព្រះវិហារពីរ ដែលបង្ហាញអំពីកិច្ចការនៃការផ្សព្វផ្សាយមានជាឯកភាពជាមួយពួកគេរបស់ពួកគេ។

នៅពេលខគម្ពីរទី១ ដល់ទី២២ ត្រូវបានតម្កល់ជាមួយនឹងខគម្ពីរទី២៣ ដល់ទី៤៤ បន្ទាត់ពុយាករណ៍មួយត្រូវបានបង្កើតឡើង ដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដោយអក្សរទាំង២២ នៃអក្សរក្រមហាពេរ ហើយដោយនិមិត្តសញ្ញាដែលគំរោងដោយលេខ «22» ផងដែរ និងដោយនិមិត្តសញ្ញាដែលគំរោងដោយពិធីបុណ្យទាំងឡាយ រួមជាមួយនឹងការសម្រេចពេញលេញរបស់ពិធីបុណ្យទាំងនោះនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្របរិសុទ្ធ។

ការចាប់ផ្តើមនៃបុណ្យនៃរដូវនិទាយរាជ ដំបូងបង្អស់សម្គាល់ថ្ងៃនៃបុរាណវិទ្យា ហើយការបញ្ចប់នៃបុណ្យនៃរដូវសុលិកឈើជ្រុះសម្គាល់ឆ្នាំសប្តុប្បទទីបុរាណវិទ្យា។ ពួកគេស្វែងរកនាមជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា មានដាក់ចុងនៃបុរាណវិទ្យា និងនៅចុងនៃសាក្សីទាំងពីរនៃ "22" ក្នុងខុសវិសាលបុរាណវិទ្យាដែលស្ថិតនៅក្នុងប្លង់ប្លង់ពាន់។

ចុងសែប្បប័ទចុងទីប្រាំពីរ

គឺជាពន្ធលើពិសេសនៃដើមនៃទីវង្គតសហប្រតិបត្តិការសហរដ្ឋអាមេរិកនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
នៃឆ្នាំ 1844 ហើយពន្ធលើសែប្បប័ទឆ្នាំទីប្រាំពីរ គឺជាពន្ធលើចុងបញ្ចប់។
ចុងសែប្បប័ទចុងទីប្រាំពីរ ក៏ជាការប្រមូលផ្តុំបរិសុទ្ធជំនួយក្នុងលើវិស័យ «23» ផងដែរ
ដូចជាសែប្បប័ទឆ្នាំទីប្រាំពីរ ជាការប្រមូលផ្តុំបរិសុទ្ធចុងក្រុមនៃក្រុមជំពូកនោះ។
សែប្បប័ទ គឺជាអាល់ហ្វា និងអូមហេតា នៃបន្ទាត់បូជាច្រើននៃក្រុមជំពូក «23»។
ចុងសែប្បប័ទដំបូង គឺចុងទីប្រាំពីរ ជាអាល់ហ្វា
នៃបូជាច្រើនភាពរបស់មួយសន្ទនាមិនប្រកាន់នាក់ ហើយសែប្បប័ទចុងក្រោយ
គឺឆ្នាំទីប្រាំពីរ ជាអូមហេតា នៃបូជាច្រើនភាពរបស់មួយសន្ទនាមិនប្រកាន់នាក់។

«ពួកអ្នកដទៃសមាគមជាមួយពួក ទ្រង់ដើរក្នុងពន្ធលើនៃ
ពួកអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត។
ពួកគេមិនបង្កឱ្យកើតឡើងនូវការប្រកាន់ខ្ជាប់របស់ខ្លួន
ដោយបំផ្លាញផ្លូវរបស់ខ្លួននៃចំណេះព្រះឡើយ។
ពន្ធលើស្ថានសួគ៌ច្រើនមកលើពួកគេ។
ខណៈដែលពួកគេខិតជិតដល់ទីបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររាល់កិច្ចការ
ចំណេះដឹងរបស់ពួកគេអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងអំពីទំនាយទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងទ្រង់
កាន់កាប់ច្រើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង។ នៅក្នុងព្រះនគរព្រះ ពួកគេមានតម្លៃតែតែប៉ុណ្ណោះ
ព្រោះពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងឯកភាពជាមួយព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់។ ចំពោះពួកគេ
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានសក្តានុពល និងភាពគួរឱ្យស្ងើចស្រងូលចិត្តទាំងអស់។
ពួកគេយើងស្វែងរកសំខាន់របស់វា។ សេចក្តីពិតគួរឱ្យមានបរិសុទ្ធនៃដល់ពួកគេ។
គោលនយោបាយនៃការចាប់កំណើតជាមនុស្ស
គួរឱ្យមានគួរបដិសន្ធិបង្កើនសុខុមាលភាព។ ពួកគេយើងឃើញថា
ព្រះគម្ពីរគឺជាកូនសោតនៃបរិសុទ្ធនៃអាទិភាពទាំងអស់
និងដោះស្រាយការលំបាកទាំងអស់។ ពួកអ្នកដទៃមិនព្រមទទួលពន្ធលើ
ហើយដើរក្នុងពន្ធលើ នឹងមិនអាចយល់អាទិភាពនៃសេចក្តីគោរពព្រះបានឡើយ
ប៉ុន្តែពួកអ្នកដទៃមិនបានស្វែងរកសុខុមាលភាពនៃការលើកលែងឡើយ
ហើយដើរតាមព្រះយេស៊ូវ នឹងឃើញពន្ធលើក្នុងពន្ធលើរបស់ព្រះ»។ The Southern
Watchman, April 4, 1905.

នៃទីនេះ «ជិតដល់ទីបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ជនដ៏នេះ»
នៃចុងបញ្ចប់នៃទិវង្គតនៃការប្រកាន់ខ្ជាប់តាមគំរូពិត
«លទ្ធផលអំពីការចាប់កំណើតជាមនុស្ស» គួរឱ្យមានគួរបដិសន្ធិបង្កើនសុខុមាលភាព
ដូចជាសេចក្តីអំពីចុងសែប្បប័ទទីប្រាំពីរគួរឱ្យមានគួរបដិសន្ធិបង្កើនសុខុមាលភាព
នៃដើមនៃទិវង្គតនៃការប្រកាន់ខ្ជាប់តាមគំរូពិត។

«ព្រះយេស៊ូវបានលើកគម្ពីររបស់ហិប្រូឡើង ហើយឧត្តរបានឃើញបន្ទុះថ្មដែលព្រះបញ្ចេញ
គុតិទាំងដប់គួរឱ្យមានសេចក្តីរំលឹកនោះ។ ឧត្តរមានការអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំង នៅពេល
ដែលឧត្តរបានឃើញព្រះបញ្ចេញគុតិទីបួនស្ថិតនៅកណ្តាលបំផុតនៃបញ្ចេញគុតិទាំងដប់
ដោយមានសុខុមាលភាពនៃទំនាក់ទំនងនៃទំនាក់ទំនងនៃទំនាក់ទំនងនៃទំនាក់ទំនងនៃទំនាក់ទំនង
នៃក្រុមចំណេះទាំងដប់ នេះតម្លៃយកតម្លៃលើបញ្ចេញដាក់អំពីព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ដែលបានបង្កើតមេឃ ផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ។
នៅពេលដែលគ្រឹះនៃផែនដីគួរឱ្យមានដាក់ឡើង
នោះគ្រឹះនៃចុងសែប្បប័ទគឺគួរឱ្យមានដាក់ឡើងដង»។ Testimonies, volume 1, 75.

សហគមន៍ទីបំរុង ដល់ជា «គ្រឹះ» នោះ ចាប់ផ្តើម លើកទី ២៣ ហើយសហគមន៍ទីបំរុង បញ្ចប់សកម្មភាពរបស់ពួកគេជាប្រយោជន៍ ដូចជាសហគមន៍ទីបំរុងដោយបុណ្យរដ្ឋសុខាភិបាល និងបុណ្យរដ្ឋសុខាភិបាល។ សហគមន៍ទីបំរុង គំណងឲ្យពុទ្ធិសាសនា ដល់គ្រូបាទសង្ឃឡើងលើគ្រឹះនោះ។ សហគមន៍ទីបំរុង នៅចុងបញ្ចប់ គ្រូបាទសង្ឃឡើងលើគ្រឹះ ២,៥២០ ដូចជាសហគមន៍ទីបំរុង គ្រូបាទសង្ឃឡើងលើគ្រឹះ ២,៣០០ ដង។ សហគមន៍ទីបំរុង គំណងឲ្យ «លទ្ធផលពីការចាប់កំណើតជាមនុស្ស»។ សហគមន៍ទីបំរុង គឺជាសញ្ញានៃព្រះបង្កកើត ហើយសហគមន៍ទីបំរុង គឺជាសញ្ញានៃព្រះភាព ដល់រូបមន្តជាមួយមនុស្សភាព។

តម្រូវការបន្ទាន់

នេះពេលដែលយើងផ្សព្វផ្សាយនិទាធរដ្ឋបាលនិងបុណ្យសារទូរស័ព្ទកុន លើកទី ២៣ បុណ្យរដ្ឋសុខាភិបាល គ្រូបាទបន្តដោយបុណ្យនិងឥតដំបើរយៈពេលបំរុងចុងនៃចុងបន្ទាប់ ហើយបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រកំណត់មានន័យចុងបន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃបុណ្យនិងឥតដំបើរយៈពេលបំរុងចុង។ សញ្ញាសំគាល់បី កុនរយៈពេលបីចុង។

រយៈពេលបំរុងចុងនៃបង្កកើតពិធីបុណ្យនិងឥតដំបើរ ចាប់ផ្តើមដោយការប្រជុំបរិសុទ្ធនៃ ហើយបញ្ចប់ដោយការប្រជុំបរិសុទ្ធដូចគ្នា។ នៅចុងបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យនិងឥតដំបើរចាប់ផ្តើម ពិធីបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រកំណត់ ហើយកុននេះរួមមានដង្ហែងយុទ្ធសាស្ត្រនិងស្បែកសាស្ត្រនិទាធរ។ ពន្លឺកុន ដល់ហៅផងដែរថា ពិធីបុណ្យសប្បុរស កើតឡើងហាសិបចុងបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រ ដល់សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលបំរុងសប្បុរស ដល់បញ្ចប់នៃចុងទីសីហាបំរុង ហើយបន្ទាប់មកគឺពន្លឺកុន ដល់មានន័យថា ហាសិប។

បុណ្យរដ្ឋសុខាភិបាលចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលា នាចុងទីដប់បួន។ បុណ្យរដ្ឋសុខាភិបាលមិនមែនជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទេ។

បន្ទាប់មក នៅចុងទីដប់បួន បុណ្យនិងឥតដំបើររយៈពេលបំរុងចុងក្រោយមកដល់។ ចុងដំបូង និងចុងចុងក្រោយនៃបុណ្យបំរុងនេះ ជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទេ។

នៅចុងបន្ទាប់ គឺជាចុងទីដប់បួន ជាចុងនៃដង្ហែងយុទ្ធសាស្ត្រកំណត់។ បន្ទាប់មក រយៈពេលបំរុងសប្បុរសនៃគ្រូបាទសង្ឃឡើងលើគ្រឹះដោយបុណ្យចុងទីហាសិបចាប់ផ្តើម ហើយបុណ្យចុងទីហាសិបជាមួយកុនចំណោមការប្រជុំបរិសុទ្ធទាំងបំរុង ដល់គ្រូបាទសង្ឃឡើងលើគ្រឹះកុនបុណ្យរដ្ឋសុខាភិបាល និងរដ្ឋសុខាភិបាល។ ចុងនៃដង្ហែងយុទ្ធសាស្ត្រមិនមែនជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទេ។

រួចមក នៅចុងទីមួយនៃខែទីបំរុង ពិធីបុណ្យផ្តល់គុណ ជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទេ។

ចុងបុណ្យសម្រុះសម្រួលហាសិប នៅចុងទីដប់ នៃខែទីបំរុង គឺជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទេមួយ ប៉ុន្តែមិនមែនជាបុណ្យទេ។

នោះចុងទីមួយនៃបុណ្យហាវ គួរមានការប្រជុំបរិសុទ្ធជា
បន្ទាប់ពីបុណ្យរយៈពេលបុរាណចុងនៃ នោះមានចុងទីបីនៃបុណ្យហាវ ទោះបីជាចុងទីបី
បើនោះគួរមានចាត់ទុកថាសុច្ឆន្ទៈនៃកុរុក្កិយ៍នៃពេលនៃគួរមានកំណត់ដោយបុណ្យទាំង
នោះក៏ដោយ។ ចុងទីបីនោះជាការប្រជុំបរិសុទ្ធជា

នេះសូមចំនឹងការប្រជុំបរិសុទ្ធចំនួនបុរាណ នៅពេលអ្នកបញ្ចូលចុងនៃបុរាណចុងទីបីពីរ
ដល់ជាការណែនាំពិធីបុណ្យទាំងឡាយ។ ការប្រជុំបរិសុទ្ធបុរាណ និងពិធីបុណ្យបុរាណ
នោះបីជាការគ្រាន់ដោយរបៀបខុសពីការប្រជុំបរិសុទ្ធច្បាប់ដោយ។ សញ្ញាសម្គាល់ដំបូង
និងចុងក្រោយជាចុងនៃបុរាណ គឺដំបូងសម្រាប់ចុងនៃ បន្ទាប់មកសម្រាប់ឆ្នាំ។ នៅក្នុងពិធី
បុណ្យទាំងឡាយនៃគួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃចុងនោះចុងនៃបុរាណអាល់ហ្វា
និងអូមេហ្គា មានពិធីបុណ្យបុរាណ និងការប្រជុំបរិសុទ្ធបុរាណ។
បើអ្នកបញ្ចូលចុងនៃបុរាណចុងទីបីអាល់ហ្វា និងចុងនៃបុរាណចុងទីបីអូមេហ្គា
នោះអ្នកមានការប្រជុំបរិសុទ្ធបុរាណ និងពិធីបុណ្យបុរាណ។ គេយល់ថា
ចុងទីបីនៃបុណ្យរយៈពេលខ្ពស់មិនមែនជាជនកែតម្រូវពិធីបុណ្យទាំងឡាយទេ
ហើយបង្កើតជាអាទិកំហែងនៃអង្គភាពទីបី ដល់សុច្ឆន្ទៈក្នុងចំណោមទាំងបុរាណ។
ចំណុចនៃខ្សែកំពុងបញ្ចេញនៃចុងនេះគឺថា ព្រះយេស៊ូ ក្នុងនាមជា Palmoni
បានរៀបចំបំប្លែងនៃខ្សែនៃចុងនៃក្នុងជំពូក «23»
ដោយរបៀបដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់យ៉ាងអស្ចារ្យបំផុត។

និទាឃរដូវ

ពិធីបុណ្យនានានៅរដូវនិទាឃរយៈពេលពិធីបុណ្យនេះបង្កើតដំបូងចំនួនបុរាណចុងនៃ
ដល់មានការប្រជុំបរិសុទ្ធអាល់ហ្វានៅដើម និងការប្រជុំបរិសុទ្ធអូមេហ្គានៅចុង។
បុណ្យភេទទីកុសុតគឺជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទីបីក្នុងចំណោមពិធីបុណ្យនានានៅរដូវនិទាឃរយៈ
បុណ្យភេទទីកុសុតមកដល់បន្ទាប់ពីរយៈពេលបុរាណសប្តាហ៍
ដល់បញ្ចប់ដោយពិធីបុណ្យនោះចុងនៃហិស្តប។
ពិធីបុណ្យនានានៅរដូវនិទាឃរយៈគួរមានសម្គាល់ដោយចុងពិធីបុណ្យបួនចុងនៃ
និងរយៈពេលបី។ បុណ្យរំលង បុណ្យនេះបង្កើតដំបូង បុណ្យផលដំបូង និងបុណ្យភេទទីកុសុត
គឺជាចុងពិធីបុណ្យទាំងបួន ហើយរយៈពេលទាំងបីនោះគឺ
បុរាណចុងនៃបុណ្យនេះបង្កើតដំបូង ស៊ីបបុរាណចុងនៃនាំមុខ
និងរួមបញ្ចូលចុងនៃហិស្តបនៃបុណ្យភេទទីកុសុត
និងបីចុងដំបូងនៃរយៈពេលមួយមានបីជំហាន។

ដង្កាយផលដំបូងនៃរដូវបុណ្យរំលង សុរាបគុណនឹងដង្កាយផលដំបូងនៃចុងបុណ្យទី៥០;
ដង្កាយផលដំបូងនៃរដូវសាលីបុរាណទេ barley ក្នុងរយៈពេលបីចុងនៃបុណ្យរំលង
និងដង្កាយផលដំបូងនៃរដូវសាលីបុរាណទេ wheat នៅចុងបុណ្យទី៥០
នោះចុងបញ្ចប់នៃរដូវបុណ្យទី៥០ ដល់មានរយៈពេលស៊ីបបុរាណ— ឬ ហិស្តបចុង។

ការដួលរលំ

ពិធីបុណ្យរដូវសុលិកល្លិដ្ឋរៈ ចាប់ផ្តើមដោយចុងបុណ្យជាកំណត់មួយ
ដល់បើកដំណើរការរយៈពេលដប់ចុងនៃ នៅដល់ការជំនុំជម្រះ។
បុរាណចុងនៃបន្ទាប់ពីការជំនុំជម្រះ មានពិធីបុណ្យមួយរយៈពេលបុរាណចុងនៃ ដល់ក្នុងនោះ
ចុងទីមួយ និងចុងទីចុងក្រោយនៃរយៈពេលបុរាណចុងនៃ

គួរឲ្យមានកំណត់ថាជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទេ។ ចាប់ពីថ្ងៃនៃដំបូង ដល់ថ្ងៃនៃមុខកំរើ
គប្បីរក្សាពុទ្ធិពិធីបុណ្យហាវ ហើយបន្តទាបមក នៅថ្ងៃនៃមុខកំរើ គប្បីសម្គាល់សប្តប័ទ្ធនៃដើម្បី

នៅពេលយើងយកពិធីបុណ្យរដូវស្រូវស្រែចំការយើងមកដាក់សរសេរពិធីបុណ្យរដូវនិទាឃរដូវ
នោះយើងមានបន្ទាត់ពីរ ដដែលទាំងពីរគួរឲ្យមានកំណត់ដោយខ្លួនមុខកំរើ
ដូចនេះពួកវាគួរឲ្យមានកំណត់ដោយអក្សរមុខកំរើនៃអក្សរក្រមហាប្រើ។
នៅពេលយើងដូចនេះ សព្វញ្ញាសម្គាល់ដំបូងគឺជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទេថ្ងៃសប្តប័ទ្ធនៃបុរាណ
ហើយសព្វញ្ញាសម្គាល់ចុងក្រោយគឺជាការប្រជុំបរិសុទ្ធទេនៃនាសប្តប័ទ្ធនៃបុរាណ។

ម្យ៉ាងទៀត នៅថ្ងៃនៃដំបូងនៃខែនៃបុរាណ
កាលណាអ្នករាល់គ្នាបានប្រមូលផលនៃស្រូវក្នុងពេល
នោះអ្នករាល់គ្នាគួរឲ្យរក្សាពុទ្ធិពិធីបុណ្យច្បាស់ដល់ព្រះយេស៊ូវអស់រយៈពេលបុរាណពីរថ្ងៃ
នៅថ្ងៃនៃដំបូងគួរឲ្យជាថ្ងៃសប្តប័ទ្ធ ហើយនៅថ្ងៃនៃបុរាណប្រើក្នុងថ្ងៃសប្តប័ទ្ធនៃ
លើវិន័យ ២៣:៣៩។

បុណ្យថ្ងៃនៃហាសិបគឺជាក្បួនដើមរដូវ ហើយបុណ្យហាវគឺជាក្បួនចុងរដូវ។
ការចាក់បង្ការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេនៅថ្ងៃបុណ្យថ្ងៃនៃហាសិប
គួរឲ្យមានកំណត់ដោយមួយថ្ងៃមួយ
ហើយការចាក់បង្ការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេដោយបុណ្យហាវ
គឺជារយៈពេលមួយដែលបានបញ្ចប់ ហើយបន្តទាបមកគួរឲ្យមានបន្តដោយថ្ងៃសប្តប័ទ្ធមួយ
គឺថ្ងៃនៃបុរាណប្រើ នៃបុរាណពីរថ្ងៃ ថ្ងៃសប្តប័ទ្ធដែលបន្តតបន្តទាបពីការបង្កើតព្រះយេស៊ូវ
រចាក់បង្ការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ
កំណត់ថ្ងៃថ្ងៃនៃសប្តប័ទ្ធនៃនៃដើមដែលសម្រាកអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។

«ក្នុងគុណនៃចេតនាទេវតានោះ យើងទាំងអស់គ្នាបានរត់ចេញពីទីក្រុង
និងភូមិទាំងឡាយ ប៉ុន្តែគ្រូរូបនៃពួកមនុស្សអាក្រក់ដេញតាម
ដល់បានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកបរិសុទ្ធទេដោយកាន់ដាវ។
ពួកគេលើកដាវឡើងដើម្បីសម្លាប់យើង ប៉ុន្តែវាបានហាក់
ហើយផ្តល់កំរិតដោយគុណអំណាច ដូចជាចំបាំងមួយ។ បន្ទាប់មក
យើងទាំងអស់គ្នាបានអំពាវនាវទាំងយប់ទាំងថ្ងៃស្វែងរកនោះ
ហើយសម្រកនោះបានឡើងទៅនៅចំពោះព្រះ។ ព្រះអាទិត្យបានឡើង
ហើយព្រះចន្ទបានឈប់ស្ងៀម។ ទន្ទឹមទាំងឡាយបានឈប់ហូរ។
ពពកដង្ហែកក្នុងផ្ទះនៃកំរិតឡើង ហើយប៉ះទង្គិចគ្នា។ ប៉ុន្តែ
មានកន្លែងមួយដែលស្រីល្អអង្គតាំងមាំ
ដល់ពីទីនោះបានឮព្រះសូរនៃព្រះដូចជាសំឡេងទឹកជ្រោះ ដល់បានញ័រស្រងូតស្រងូត
និងផ្លែដី។ មេឃបានបើក ហើយបិទ ហើយស្រូបក្នុងភាពច្របូកច្របល់។
ក្នុងទាំងឡាយបានញ័រដូចជាដើមគ្រូរដែលក្នុងខ្យល់
ហើយបានបោះថ្មបាក់បែកទៅគ្រប់ទិស។ សមុទ្របានពុះកញ្ចក់រលាចដូចជាឆ្នាំងមួយ
ហើយបានបោះថ្មបោះចោលយើង។ ហើយកាលដែលព្រះបានបន្តទូលអំពីថ្ងៃ
និងម៉ោងនៃការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយបានប្រគល់សេចក្តីសព្វញ្ញាដល់អស់លុបជានិច្ចដល់បុរាណសុគតរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានបន្តទូលមួយបុរយោគ រួចទ្រង់ផ្អាក
ខណៈដែលពាក្យទាំងនោះកំពុងរំកិលផ្តល់ដល់កាត់ផ្តាច់នៃដី។
អ៊ីស្រាអែលរបស់ព្រះបានឈរដោយក្នុងកែវរបស់ពួកគេសម្លឹងឡើងលើ
ស្ថាប័នពាក្យទាំងនោះ ខណៈដែលវាចេញមកពីព្រះឱស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ»

ហើយវាក៏លឆ្ងល់កាត់ផ្ទៃនៃដីដូចជាសំឡេងផ្សេងៗលាន់ខ្លាំងបំផុត។ វាគួរឱ្យខ្មាច
និងអធិកអធមយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃគ្រាប់បុរេយោគ
ពួកហិរុទ្ធវាសន៍ក៏ឡើងថា “សិរីលុអ! ហាលល្ហេយ្យ!”
ទឹកមុខរបស់ពួកគេរូបរាងបំភ្លឺឡើងដោយសិរីលុអរបស់ព្រះ
ហើយពួកគេហោសភ័យចង្អែកដោយសិរីលុអនោះ ដូចជាមុខរបស់ម៉ូសេ
កាលដល់គាត់ចុះមកពីភ្នំសីណាយ។ ពួកមនុស្សសម្រស់ក៏មិនអាចមើលពួកគេហោសទេ
ដោយព្រោះសិរីលុអនោះ។
ហើយកាលដល់ព្រះពរដ៏មិនចេះចប់គួរឲ្យមានបុរាណសិល្បៈអស់អស់ក្នុងលោកគោរពព្រះ
ដោយការរក្សាថ្វីស្រែបុរេប្រវត្តិរបស់ខ្មែរឲ្យបរិសុទ្ធ
នោះក៏មានសម្បត្តិយុទ្ធសាស្ត្រដ៏ល្អបំផុតនោះ និងល្បីបំផុត។»

«បន្ទាប់មក ឆន្ទាប្បវត្តន៍ហោសចាប់ផ្តើមឡើង នៅពេលដែលដីគួរតែហោសសម្រាក»។
Early Writings, 34.

មហោសព្វប្បវត្តន៍គឺជាឆន្ទាទីហាសិប បន្ទាប់ពីវត្ថុបុរាណសិល្បៈប្រាំពីរឆន្ទា
ដែលសរុបនឹងរយៈពេល ៤៩ ថ្ងៃដែលនាំទៅដល់ថ្ងៃទីហាសិបនៃបុណ្យពន្លឺក្នុងក្រុងសុត។ នៅពេល
ដែលបន្ទាត់នៃបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រស្ថិតក្នុងចន្លោះគួរឲ្យមានយកមកគ្រប់គ្រងបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រនិទាយនៃ
នោះមានរយៈពេល ៤៩ ថ្ងៃដែលនាំទៅដល់បុណ្យពន្លឺក្នុងក្រុងសុត
ដែលកំណត់សម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលបុរាណសិល្បៈនៃបុណ្យបោះតង់។
បុណ្យពន្លឺក្នុងក្រុងសុត និងបុណ្យបោះតង់សរុបគ្នា
ហើយរួមគ្នាបញ្ចូលគ្នាជាអំពីរយៈពេលនៃក្រុងសុតនេះ
ដែលចាប់ផ្តើមនៅពេលចាប់ផ្តើមនៃអារិក្សយន្តដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ
ហើយបន្តរហូតដល់ពេលអនុគ្រោះគួរឲ្យមានបិទ ព្រះអម្ចាស់យាងគ្រងមកវិញ
ហើយបន្ទាប់មកផ្ទៃនៃដីហោសសម្រាក ដូចដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយសប្តាហ៍ឆន្ទាទីបុរាណសិល្បៈ
គឺជាថ្ងៃទីបុរាណសិល្បៈនៃក្រុងសុតបុណ្យបោះតង់។

នៅពេលយើងនាំយកបន្ទាត់ទាំងពីរនៃខែទាំងមកពិរម្ភគ្នា
យើងធុរចិត្តនេះដោយសារហេតុផលជាច្រើន។ បន្ទាត់ទាំងពីរសុទ្ធតែមានខ្ទមពិរម្ភ
ដោយមកពីរដងរយៈពេលយូរកាត់បន្ថយ 220
ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងព្រះភាព និងមនុស្សភាព។

ទាំងពីរបន្ទាត់នេះកំណត់ឲ្យអក្សរក្រមហេតុផលដែលមានអក្សរ ២២ គ្នា។

បន្ទាត់ទាំងពីរកំណត់ឲ្យពិធីបុណ្យទាំងឡាយ។

ទាំងពីរបន្ទាត់នេះកំណត់ឲ្យរដូវប្រមូលផលពីរនៃឆ្នាំ។

ទាំងពីរបន្ទាត់នេះកំណត់ឲ្យព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រិស្តនៅក្នុងទីលានខាងក្រៅ
ទីបរិសុទ្ធ និងទីបរិសុទ្ធបំផុត។ លើសពីនេះមានន័យសំខាន់ៗទៀតក្នុងសង្គម
ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជាមហាសង្ឃសម្មាសម្ពុទ្ធស្នី។ ដោយសារហេតុទាំងនេះ
យើងមានសេចក្តីសមហេតុផលក្នុងការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ចំពោះខ្មែរ ២៤៤ នៃវិធីនេះ ជំពូក ២៣។

បុណ្យទី៥សិប គឺជាក្រុងសៀងដើមរដូវសម្រាប់សាសនាគ្រិស្ត ហើយបុណ្យហាវ
គឺជាក្រុងសៀងដើមរដូវសម្រាប់សាសនាគ្រិស្ត។ ដូច្នេះ យើងធុរចិត្តការផ្សព្វផ្សាយ
«ថ្ងៃបុណ្យទី៥សិប» នៃរដូវសុសនុត

ជាមួយនឹងបុរាណវិទ្យាផ្សេងៗនៃបុរាណសាស្ត្រខ្មែរ។ នៅពេលដែលបងស្រីវាយតម្លៃ បានមានបុរាណវិទ្យាថា «នៅក្នុងគ្រាដែលយើងទាំងអស់គ្នាបានរស់នៅក្នុង ភូមិ» នាពេលកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណពេលវេលាដែលបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវរបស់ពួកគេកំពុងរស់នៅក្នុង ទីរោងចក្រស្រីស្រី ដោយសារការប្រែប្រួល។ ការរស់នៅក្នុងខុសគ្នានៃបុរាណវិទ្យា គឺជានិមិត្តរូបនៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវដែលនាំទៅដល់ការសម្រាកយូរឆ្នាំនៃបុរាណ វិទ្យាសាស្ត្រ។

ចុងបុរាណវិទ្យាទឹកស្រា សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃបុរាណវិទ្យា។ បន្ទាប់មក ឆ្នាំយូរឆ្នាំ គួរមានតំណាងដោយចុងទីប្រាំបី គឺជានិមិត្តរូបនៃបុរាណវិទ្យា។ បុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ គឺជាចុងនៃការផ្តល់សេចក្តីសង្ខេប។ ដូច្នេះ បុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ ដល់សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃបុរាណវិទ្យា—ការជំនុំជម្រះគួរមានសម្រាប់។ ដល់ចុងមុនការជំនុំជម្រះនៃចុងនៃការផ្តល់សេចក្តីសង្ខេប គឺជាបុរាណវិទ្យា។ នៅពេលបន្ទាប់ទាំងនេះគួរមានបញ្ចូលគ្នា បុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ ដល់គួរមានតំណាងដោយចុងនៃទឹកស្រា ការជំនុំជម្រះគួរមានសម្រាប់។ ដល់ចុងមុននោះ បុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវគួរមានសម្រាប់។

ពិធីបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវរបស់ពួកគេគួរមានតំណាងឲ្យសេចក្តីសង្ខេប ការបញ្ចុះ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ជំហានទាំងបីនេះគួរមានតំណាងដោយសេចក្តីសង្ខេបនៃទីរោងចក្ររបស់ទ្រង់នៅបុរាណវិទ្យា ការបញ្ចុះ និងការសម្រាករបស់ទ្រង់នៅលើចុងនៃបុរាណវិទ្យា និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់នៅចុងនៃអារិក្ស។ បីចុងនៃសេចក្តីសង្ខេបនៃទីរោងចក្រ ការបញ្ចុះ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ គឺជាសញ្ញាសម្រាប់មួយ ដល់មានបីជំហាន។ ដូច្នេះ យើងចាប់ផ្តើមការផ្តល់សេចក្តីសង្ខេបនៃទីរោងចក្រ នៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ និងបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ នៅការរស់ឡើងវិញ។ ការរស់ឡើងវិញនៅចុងទីបី ចាប់ផ្តើមរយៈពេលស្ថិតិបុរាណវិទ្យា ដល់នាំទៅដល់បុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ ដល់ជាចុងនៃអារិក្ស។ រយៈពេលស្ថិតិបុរាណវិទ្យានៃនោះ គួរមាននាំមុខដោយបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ ដល់ចាប់ផ្តើមមួយចុងមុន ហើយបន្តទៅបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវបន្តិចបន្តួច។

ចាប់ពីការរស់ឡើងវិញនៃដំបូង រហូតដល់ចុងនៃអារិក្ស មានរយៈពេលស្ថិតិបុរាណវិទ្យា ដោយចុងនៃអារិក្សជាចុងនៃអារិក្ស។ បុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ ការជំនុំជម្រះគួរមានតំណាង ហើយដល់ចុងមុនការជំនុំជម្រះនោះ សេចក្តីសង្ខេបគួរមានតំណាងសម្រាប់។ ការរស់ឡើងវិញជាសញ្ញាសម្រាប់មួយ បន្ទាប់មកបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ រយៈពេលនៃបីឆត្រដំបូងបំផុតបញ្ចប់។ សាមសិបចុងបន្តិចបន្តួចពីបីឆត្រដំបូងបំផុត ដល់សេចក្តីសង្ខេបនៃកំណើតឡើង។ ដល់ចុងនៃកំណើត ការជំនុំជម្រះនៃចុងនៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវគួរមានតំណាង ហើយបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ ចុងនៃអារិក្សនៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវសម្រាប់។

នេះកំណត់សញ្ញាសម្រាប់ចំនួនបុរាណវិទ្យានៃការអនុវត្ត «បន្ទាប់ពីបន្ទាប់» នៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ និងបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ គឺ៖ ការចាប់ផ្តើមនៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ ការរស់ឡើងវិញ ចុងបញ្ចប់នៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ ការរស់ឡើងវិញ បុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ និងកំណើតចុងក្រោយ។ សញ្ញាសម្រាប់ នាំទាំងបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវគួរមានដាក់នៅក្នុងចុងនៃបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវ។

និងថ្មងសៃបុប្ផនាំទីបុរាណមួយជាអ្នកហេតុ។ សញ្ញាសំខាន់ទាំងបួនពីរ
ដល់គ្រូរូបនាគតស្ថិតនៅចន្លោះថ្មងសៃបុប្ផទាំងពីរនោះ ធុរៈវិធីយាងចេញ
និងកំណត់អត្តសញ្ញាណរយៈពេលបុរាណថ្មង មួយ បន្ទាប់មករយៈពេលសាមសិបថ្មង មួយ
រយៈពេលដប់ថ្មង មួយ រយៈពេលបុរាណថ្មង មួយ និងរយៈពេលបុរាណពីរថ្មង មួយ។

នោះពេលដែលបន្ទាប់មកយើងធុរៈវិធីយាងរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទសុបត្តនា
នោះយើងយើងរយៈពេលសិបថ្មងមួយ ដល់ក្នុងនោះទ្រង់មានបង្កើនពួកសិស្ស
«មុខទល់មុខ» ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់មានយាងឡើងស្ថានសួគ៌។ បន្ទាប់មក
អស់រយៈពេលដប់ថ្មង ពួកសិស្សមានស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់ខាងលើ
ដប់ថ្មងទាំងនោះមានបញ្ចប់នៅថ្មងប្រាំបួនទី៥០ ដល់ជាច្បាប់ថ្មងអាទិត្យ។
ការនេះបន្តថ្ងៃរយៈពេលសិបថ្មង និងរយៈពេលដប់ថ្មងមួយទៅលើខុសនៃសែង
ដល់កំណត់ដោយ លីវីនីយ «23»។

ពីការរស់ឡើងវិញ មានបុរាណថ្មងដែលចុងបញ្ចប់នៃប្រាំបួនថ្មង
បន្ទាប់មកសាមសិបថ្មងដែលការព្រមានដោយគ្រូ
បន្ទាប់មកបុរាណថ្មងដែលការយាងឡើងស្ថានសួគ៌របស់ព្រះគ្រីស្ទ
បន្ទាប់មកបុរាណថ្មងដែលការជំនុំជម្រះ
បន្ទាប់មកបុរាណថ្មងដែលបុរាណពីរថ្មងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅថ្មងប្រាំបួនទី៥០
ដល់ជាច្បាប់ថ្មងក្រោយ។

ការចាប់ផ្តើមនៃបុរាណពីរថ្មងនៃប្រាំបួនថ្មង
គ្រូរូបនាគតនៅថ្មងបន្ទាប់ដោយការរស់ឡើងវិញនៃផលដំបូង។
ការរស់ឡើងវិញក្នុងវិញ្ញាណនៅក្នុងអំឡុងបុរាណពីរថ្មងនៃប្រាំបួនថ្មង
ហើយបុរាណថ្មងបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញ នោះរយៈពេលនៃប្រាំបួនថ្មងបញ្ចប់។

បន្ទាប់ពីចប់ពិធីនៃប្រាំបួនថ្មងរយៈពេលសាមសិបថ្មង
សំឡេងគ្រូរូបនាគតជាអ្នកព្រមានមួយ។

បុរាណថ្មងបន្ទាប់ពីការព្រមាននៃគ្រូ ព្រះគ្រីស្ទមានយាងឡើងស្ថានសួគ៌
បន្ទាប់ពីមានបង្កើនអស់រយៈពេលសិបថ្មង។
ការយាងឡើងរបស់ទ្រង់មានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃដប់ថ្មងនៃបន្ទប់ខាងលើ។

បន្ទាប់មក បុរាណថ្មងក្រោយការយាងឡើងស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់
ការជំនុំជម្រះគ្រូរូបនាគតសម្គាល់។

បុរាណថ្មងក្រោយមក ច្បាប់ថ្មងអាទិត្យនៃប្រាំបួនថ្មងនៃគ្រូរូបនាគត
បើកសម័យរយៈពេលបុរាណពីរថ្មងនៃក្រុងចុងក្រោយ។

អ្នកទាំងមួយសន្ថវិស័យប្អូនប្អូនពាន់ គឺជាអ្នកដែលដើរតាមព្រះក្នុងច្រើន
ទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់យាងទៅ។ អាល្លឺម៉ា និងម៉ូស គ្រូរូបនាគតសម្គាល់នៅថ្មងទី 18
ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020។

ពួកគេគ្រូរូបនាគតសម្គាល់នៅកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់របស់យើងក៏គ្រូរូបនាគតដំបូង
ការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជានិមិត្តរូបជាមុននៃការរស់ឡើងវិញនៅថ្មងទី 31 ខែធ្នូ
ឆ្នាំ 2023។ មុនថ្មងនោះ គឺនៅខែកុកដា ឆ្នាំ 2023

សំឡេងមួយនៃទីរោស្តមានបាត់ផ្តើមបន្តិចម្តងៗ
ដល់គ្រូរូបនាគតដោយប្រាំបួនថ្មង មកដល់ដំណាច់ស្រេចក្នុងខុសឆ្នាំ ភាពលាក់ពុក

និងអំពើហាហ ហើយសារពើទីរហោសុថាននោះគឺឥតមេ។ ចាប់ពីថ្ងៃទី 31 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2023 រហូតដល់ចុងបង្អស់នៃអាទិត្យ លើវិស័យ «23»

មានរបៀបចំជាគ្រោងនៃការផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់អ្នកទាំងមូលនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់។

គ្រោងនោះសមស្របគ្នានឹងស្ថិតិរបស់ Miller, ម៉ាឡាគី 3

និងបង្កើតឡើងវិញស្ថិតិនៅក្នុង វិវរណៈ 19។ វាសមស្របគ្នានឹងម៉ោងទីបី

និងម៉ោងទីបួន ក្នុងសប្តាហ៍បរិសុទ្ធចាប់ពី គ.ស. 27 ដល់ 34។

យើងនឹងបន្តអំពីសេចក្តីទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ដោយចំណេះដឹង

បន្តទប់ទាំងឡាយនឹងត្រូវបានបំពេញដោយទ្រព្យសម្បត្តិដ៏មានតម្លៃ

និងគួរឱ្យរីករាយគ្រប់យ៉ាង»។

«ឌុបិត សម្រាប់ចិត្ត និងពរលឹង ដូចជាសម្រាប់រូបកាយផងដែរ

នោះជាក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ថា

កម្លាំងត្រូវបានទទួលដោយការខិតខំប្រឹងប្រែង។ ការហាត់ប្រាណ

ដល់ធុរៈឱ្យមានការរីកចម្រើន។ សូមតាមក្រឹត្យវិន័យនេះ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទាន

នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នូវមធ្យោបាយសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្ទៃក្នុង

និងផ្ទៃក្រៅ»។

«ព្រះគម្ពីរមានផ្ទុកនូវគ្រប់គោលការណ៍ទាំងអស់ដែលមនុស្សត្រូវការដើម្បីយល់

ដើម្បីឱ្យមានសមរម្យសម្រាប់ទាំងជីវិតនេះ ឬជីវិតដ៏លឿនមក។

ហើយគោលការណ៍ទាំងនេះអាចត្រូវបានយល់ដោយមនុស្សគ្រប់រូប។

គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណស្គាល់តម្លៃនៃសេចក្តីបង្កើនរបស់វា

អាចអានអត្ថបទមួយក្របខណ្ឌនោះពីព្រះគម្ពីរ

ដោយមិនទទួលបានពីវាដូចជាការនាំមុខដោយមនុស្សឡើយ។ ប៉ុន្តែ

សេចក្តីបង្កើនដ៏មានតម្លៃបំផុតនៃព្រះគម្ពីរ

មិនអាចទទួលបានដោយការសិក្សាជាមុតងមុក ឬដោយដាច់ដោយឡែកនោះទេ។

បុរេនិកសេចក្តីពិតដ៏ធំរបស់វា

មិនត្រូវបានបង្ហាញឡើយដោយរបៀបដែលអ្នកអានដោយបញ្ចប់បញ្ចាល់

ឬដោយមិនប្រុងប្រយ័ត្ន អាចយល់ច្រឡំបាននោះទេ។

ទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើនរបស់វាស្ថិតនៅឆ្ងាយពីមនុស្ស

ហើយអាចទទួលបានតែដោយការស្វែងរកយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន

និងការខិតខំប្រឹងប្រែងជាបន្តបន្ទាប់ប៉ុណ្ណោះ។

សេចក្តីពិតទាំងឡាយដែលរួមគ្នាបង្កើតជាភាពពេញលេញដ៏ធំនោះ ត្រូវតែស្វែងរក

និងប្រមូលផ្តុំ 'បន្តិចនេះទៀតនេះ ហើយបន្តិចនេះទៀតនោះ' អសោយ 28:10.»

«កាលណាត្រូវបានស្វែងរកយ៉ាងលម្អិត ហើយប្រមូលផ្តុំមគ្គុទ្ទេសនៈ

នោះនឹងយឺតយ៉ាវសមស្របគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងពេញលេញ។

ដំណឹងល្អអន្តរាគមន៍ការបំពេញបន្តិចម្តងៗដល់ដំណឹងល្អអស្ចារ្យទៀត

ទំនាយនីមួយៗជាការពន្យល់ដល់ទំនាយមួយផ្សេងទៀត

សេចក្តីពិតនីមួយៗជាការអភិវឌ្ឍន៍សេចក្តីពិតមួយផ្សេងទៀត។

និមិត្តរូបនៃបែបសាសនាជាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យយល់ដោយដំណឹងល្អ។

គោលការណ៍គ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានទឹកដីរបស់វា

ហេតុការណ៍គ្រប់យ៉ាងមានន័យទាក់ទងរបស់វា។ ហើយរចនាសម្ព័ន្ធដ៏ពេញលេញនោះ

ទាំងក្នុងគម្ពីរ និងក្នុងការអនុវត្ត

បញ្ជាក់ជាសាក្សីអំពីព្រះអង្គគម្ពីរកន្លងពន្ធនាគាររបស់វា។ រចនាសម្ព័ន្ធបែននេះ
គ្មានចិត្តកណ្តាលមួយក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអង្គនុគតភាព ទើបអាចគិតយឺតៗ
ឬបង្កកចិត្តឡើងបានឡើយ។»

«ក្នុងការស្រាវជ្រាវរកផ្លូវកែផ្លូវដេញ និងសិក្សាអំពីទំនាក់ទំនងរបស់វា
សមតុល្យភាពខ្ពស់បំផុតនៃចិត្តគំនិតមនុស្ស
ត្រូវបានហៅឲ្យចូលរួមក្នុងសកម្មភាពយ៉ាងខ្លាំង។
គ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលរួមក្នុងការសិក្សាដូចនេះ
ដោយមិនអភិវឌ្ឍន៍កម្រិតខ្ពស់បញ្ញាឡើយ។»

«ហើយតម្លៃខ្ពស់បញ្ញាសិក្សាព្រះគម្ពីរ
មិនមែនស្ថិតនៅក្នុងការស្រាវជ្រាវក្នុងចិត្តពិត
ហើយប្រមូលរាងកាយគ្នាប៉ុណ្ណោះទេ។ វាក៏ស្ថិតនៅក្នុងការខិតខំដល់ការ
ដើម្បីប្រយោជន៍របស់អំពើបុណ្យបទទាំងឡាយដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បី
ចិត្តគំនិតដែលមាតិកាដ៏មួយនឹងកើតចេញពីការធម្មតាសាមញ្ញប៉ុណ្ណោះ
នឹងក្លាយជាតូចតាចតូចតាច និងខ្ពស់ឡើង។
ប្រសិនបើវាមិនដល់ការប្រឆាំងនឹងចិត្តគំនិតដ៏អស្ចារ្យ
និងទូលំទូលាយឆ្ងាយផ្សេងទៀត បន្ទាប់ពីរយៈពេលមួយ
វានឹងហាក់ប៉ាន់បំណែងនៃការរីកចម្រើន។ ជាការការពារប្រឆាំងនឹងការផ្តាច់ចុះបែន
ហើយជាកម្រិតខ្ពស់នៃការអភិវឌ្ឍន៍
គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចស្របនឹងការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហស្តឡើយ។
ក្នុងនាមជាមួយហោបាយមួយសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកបញ្ញា
ព្រះគម្ពីរមានប្រសិទ្ធភាពលើសស្រៀវភ្នែកណាមួយផ្សេងទៀត
ឬស្រៀវភ្នែកទាំងអស់ផ្សេងទៀតក្នុងគ្រួសារ។ ភាពអស្ចារ្យនៃប្រធានបទរបស់វា
ភាពសាមញ្ញដ៏ថ្លៃថ្លៃនៃចិត្តគំនិតដែលរបស់វា
និងស្ថេរភាពនៃប្រភពប្រែប្រួលរបស់វា ផ្ទុយនឹងគំនិតរហ័សរហ័ទ
និងលើកតម្កើងឡើង ដូចដែលគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចផ្ទុយបានឡើយ។
គ្មានការសិក្សាណាមួយផ្សេងទៀតអាចផ្តល់អំណាចខាងបញ្ញាបែននេះបាន
ដូចជាការខិតខំដើម្បីប្រយោជន៍របស់ចិត្តគំនិតដ៏មហិមានវិវឌ្ឍន៍។
ចិត្តគំនិតដែលត្រូវបាននាំឲ្យមកប៉ះពាល់នឹងព្រះគំនិតរបស់ព្រះអង្គនុគតបែននេះ
មិនអាចមិនពង្រីក និងរឹងមាំឡើងបានឡើយ។»

«ហើយអំណាចរបស់ព្រះគម្ពីរក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ធម្មជាតិខាងវិញ្ញាណ
ក៏ត្រូវបានប្រសើរជាងនេះទៀត។ មនុស្ស
ដល់ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ការប្រឆាំងនឹងព្រះ និងអាចរកយឺតយ៉ាវពីត
និងការរីកចម្រើនរបស់ខ្លួនបាន តែក្នុងការប្រឆាំងបែននេះប៉ុណ្ណោះ។ ដោយត្រូវប
ានបង្កើតឡើងឲ្យរកយឺតយ៉ាវអំពីខ្លួនខ្លួនរបស់ខ្លួននៅក្នុងព្រះ
គាត់មិនអាចរកយឺតយ៉ាវនៅក្នុងអ្វីផ្សេងទៀត
នូវអ្វីដែលអាចបំភាន់ការស្រុកស្រាវរបស់ចិត្ត
និងបំពេញការអភិវឌ្ឍន៍និងការស្រុកស្រាវរបស់ព្រះលើឡើយ។
អនុគតនៃសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយវិញ្ញាណស្មោះត្រង់
និងអាចទទួលបានការបង្រៀនបាន
ដោយស្រាវជ្រាវលើសចិត្តគំនិតរបស់ព្រះបន្ទូលនោះ
នឹងត្រូវបាននាំឲ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះអង្គគម្ពីរកន្លងពន្ធនាគាររបស់វា; ហើយ
លើកលែងតែដោយការផ្ទុយនឹងសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ខ្លួនឯង

នោះគុមាននៃកំណត់ណាមួយចំពោះលទ្ធភាពនៃការរីកចម្រើនរបស់គាត់ឡើយ។»

«ក្នុងលក្ខខណៈរចនាបថ និងបុរាណបទដ៏ទូលំទូលាយរបស់វា
ព្រះគម្ពីរមានអរិមួយដដែលអាចផ្សព្វផ្សាយគំនិតគ្រប់យ៉ាងចាប់អារម្មណ៍
និងប៉ះពាល់ដល់ចិត្តគ្រប់គុណ។ នៅក្នុងទំព័ររបស់វា មានបុរាណវត្ថុសាស្ត្រដ៏បុរាណបំផុត;
ជីវបុរាណវត្ថុដែលសម្រាប់គ្រប់ចំពោះជីវិតបំផុត;
គោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងសម្រាប់ការដឹកនាំរដ្ឋ សម្រាប់ការរៀបចំគ្នាសារ—គោលការណ៍
ដែលបុរាណវត្ថុមនុស្សសម័យដ៏ល្អសម័យអាចស្មើបានឡើយ។
វាមានទស្សនវិជ្ជាដ៏ផ្សេងៗទៀត កំណត់យុទ្ធសាស្ត្រដ៏អម្បាលហែម និងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត
ដ៏ពេញលេញដោយអារម្មណ៍រំភើបបំផុត និងដ៏ស្រស់ស្អាតដោយបំផុត។
បើទោះជាពិចារណាត្រឹមត្រូវនេះក៏ដោយ សំណួរនៃព្រះគម្ពីរមានតម្លៃលើសសុទ្ធនា
បែបអនុក្រឹតនៃធម្មតាមនុស្សណាមួយយ៉ាងមិនអាចរំសាយបាន; ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលវាក្យ
មានមើលឃើញនៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់វាជាមួយនឹងគំនិតកណ្តាលដ៏មហិមា
នោះវាមានវិសាលភាពទូលំទូលាយជាងអនន្ត និងមានតម្លៃដ៏ជាងអនន្តតទៀត។
នៅពេលពិចារណាក្នុងពន្លឺនៃគំនិតនេះ
បុរាណបទនីមួយៗទទួលបាននូវអត្ថបទដ៏ថ្លៃថ្លាមួយ។
ក្នុងសេចក្តីដ៏តិចតួចដែលបានបញ្ជាក់យ៉ាងសាមញ្ញបំផុត
ក៏មានគោលការណ៍ដែលខ្ពង់ខ្ពស់ដូចស្ថានសួគ៌
និងគ្រប់ដណ្តប់ដល់ភាពអស់កល្បជានិច្ចផងដែរ។»

«បុរាណបទកណ្តាលនៃព្រះគម្ពីរ គឺជាបុរាណបទដែលបុរាណបទដទៃទាំងអស់នៅក្នុង
សង្គ្រោះទាំងមូលនេះបុរាណបទដ៏ល្អបំផុត។ នោះគឺជាផែនការនៃការប្រោសលោះ
ការសុភារឡើងវិញនៅក្នុងព្រលឹងមនុស្សនូវបុរាណបទ។ ចាប់តាំងពីសេចក្តីបញ្ចេញដំបូង
នៃសេចក្តីសង្ឃឹមនៃក្នុងសាលាក្រុមដែលត្រូវបានប្រកាសនៅស្ថានអដេនៃ
រហូតដល់ព្រះសន្យាដ៏រុងរឿងចុងក្រោយនោះនៅក្នុងព្រះបុរាណបទថា
«ពួកគេនឹងឃើញព្រះភក្ត្ររបស់ខ្លួន»
ហើយព្រះនាមរបស់ខ្លួននឹងស្ថិតនៅលើចុងដាសរបស់ពួកគេ» (វិវរណៈ 22:4)
ខ្លឹមសារសុទ្ធនៃគ្រប់សង្គ្រោះ និងគ្រប់អត្ថបទក្នុងព្រះគម្ពីរ
គឺជាការបរិកសម្មនៃបុរាណបទដ៏អស្ចារ្យនេះ គឺការលើកតម្កើងមនុស្ស
ដោយអំណាចរបស់ព្រះ «ដដែលប្រទានឲ្យយើងមានជ័យជម្នះ
តាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង»។ 1 កូរិនថូស 15:57»

«អ្នកណាដែលចាប់យកគំនិតនេះបាន
នោះនៅចំពោះមុខគាត់មានវាលសិក្សាដ៏ឥតព្រំដែនមួយ។ គាត់មានកូនសោដដែលនឹង
បរិកឲ្យគាត់ចូលទៅកាន់យុលាំងកំណប់ទុរពុយទាំងមូលនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។»

«វិទ្យាសាស្ត្រនៃការប្រោសលោះ គឺជាវិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់;
ជាវិទ្យាសាស្ត្រដែលជាកម្មវត្ថុនៃការសិក្សារបស់ពួកវា
និងរបស់បញ្ញាសត្វទាំងអស់នៅក្នុងលោកដែលមិនទាន់ផ្តាច់ពីក្នុងអំពើហាប;
ជាវិទ្យាសាស្ត្រដែលទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់ព្រះអម្ចាស់
និងព្រះសង្ឃរោះរបស់យើង; ជាវិទ្យាសាស្ត្រដែលចូលរួមក្នុងព្រះបំណងដែលបានសង្ខេប
នូវបំណងនៅក្នុងព្រះទ័យនៃព្រះដ៏អនន្ត—‘បានរកស៊ីក្នុងក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមសុដា
ត់អស់កល្បជានិច្ច’ (Romans 16:25, R.V.); ជាវិទ្យាសាស្ត្រដែលនឹងក្លាយជាកម្មវត្ថុ
នៃការសិក្សារបស់អ្នកដែលព្រះបានប្រោសលោះរបស់ខ្លួន
តាមរយៈយុគសម័យដ៏ល្អមានទីបញ្ចប់។»

នេះគឺជាការសិក្សាសាងសង់ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតដល់មនុស្សអាចចូលរួមបាន។
គុណការសិក្សាសាងសង់ណាមួយអាចផ្ទុកបានដូចៗគ្នា រ៉ានិងផ្ទុកបាននូវចិត្តរស់រវើកឡើង
និងលើកពុលលើងឲ្យខ្ពង់ខ្ពស់ឡើង។»

«ឧត្តមភាពនៃចំណេះដឹង គឺថា បុរាណាចារ្យផ្តល់ជីវិតដល់អស់អ្នកដល់កាន់កាប់វា»។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ពាក្យដដែលខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
នោះជាពិញញាណ ហើយជាជីវិត»។ «នេះហើយជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
គឺឲ្យគេស្មោះត្រង់ទាំង ជាព្រះតម្លៃពិតប្រាកដ
និងសុភាពព្រះអង្គគង់លើទ្រង់មានបាត់ឲ្យមក»។ សាសុដា ៧:១២; យ៉ូហាន ៦:៦៣; ១៧:៣,
R.V.

«ថាមពលនៃការបង្កើត ដល់មានហៅពិភពទាំងឡាយឲ្យកើតមានឡើង
មានសុចិត្តនៃកូនព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះបន្ទូលនេះប្រទានអំណាច;
វាបង្កើតជីវិត។ គ្រប់បទបញ្ជាទាំងអស់គឺជាព្រះសន្យា; នៅពេលឆន្ទៈទទួលយក
ហើយពុលលើឡើងទទួលទុកក្នុងខ្លួន វានាំមកជាមួយនូវជីវិតរបស់ព្រះអនុគត។
វាបម្រើសភាពធម្មជាតិ ហើយបង្កើតពុលលើឡើងវិញតាមរូបភាពនៃព្រះ។»

ជីវិតដល់មានប្រទានដូច្នេះ ក៏ត្រូវបានទទួលទាំងដោយរបៀបដូចគ្នា។
«មនុស្សនឹងរស់ដោយសារគ្រប់ព្រះបន្ទូលដល់ចេញពីព្រះឱស្សរបស់ព្រះ» (Matthew
4:4)។

«ចិត្ត គឺជាពុលលើឡើង ត្រូវបានស្ថាបនាឡើងដោយអ្វីដែលវាបរិភោគ;
ហើយការកំណត់ថាវានឹងត្រូវបានបំប៉នដោយអ្វី នោះសុចិត្តនៃលើឡើង។ មនុស្សគ្រប់
ប្រភេទធម្មតាមានអំណាចក្នុងការផ្ទេរវិស័យប្រធានបទទាំងឡាយដល់នឹងកាន់កាប់គំនិត
និងបង្កើតចិត្តលក្ខណៈ។ អំពីមនុស្សគ្រប់ប្រភេទដែលមានសិទ្ធិចូលដល់ព្រះគម្ពីរ
ព្រះមានព្រះបន្ទូលថា «អញបានសរសេរដល់គាត់នូវការជំរុញក្រីក្រយិន័យរបស់អញ»។
«ចូរអំពាវនាវមកកាន់អញ ហើយអញនឹងផ្តល់ឲ្យគេដល់អ្នក
ហើយនឹងបង្ហាញដល់អ្នកនូវការជំរុញ និងអស្ចារ្យ ដល់អ្នកមិនសុភាព»។ Hosea
8:12; Jeremiah 33:3.»

«ដោយកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងដៃ មនុស្សគ្រប់ប្រភេទ
ទោះបីជាចំណែកវាសនារបស់ខ្លួនត្រូវបានកំណត់ឲ្យសុចិត្តនៃទីណាដែលដោយ
អាចមានសហវត្សដល់ខ្លួនផ្ទេរវិស័យប្រធានបទទាំងឡាយរបស់វា
គាត់អាចសន្មតជាមួយអ្នកដទៃផ្សេងៗ
និងលុបបំបាត់បំផុតក្នុងចំណោមជនជាតិមនុស្ស
ហើយអាចស្ថាបនាឡើងរបស់ព្រះអម្ចាស់អស់កល្បជានិច្ច
ខណៈដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលជាមួយមនុស្ស។ នៅពេលដែលគាត់សិក្សា
និងសមាជិកនៃប្រធានបទទាំងឡាយ ដល់ «ពួកទេវតាបុរាណចង់ពិនិត្យមើល» (1 Peter
1:12) គាត់អាចមានសហវត្សជាមួយពួកទេវតា។
គាត់អាចដើរតាមជំហានរបស់ព្រះគ្រូពិស្វាធិស្ឋី ហើយស្ថាបនាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ដូចកាលដែលទ្រង់បានបង្កើតនូវលើកនៃ លើកលាប និងក្បាលស្មៅ។
គាត់អាចរស់នៅក្នុងលោកនេះ ដោយសុចិត្តនៃក្នុងបរិយាកាសនៃស្ថានសួគ៌
ចែកចាយដល់អ្នកដទៃក្នុងសកល ដល់នូវការល្អដល់លើឡើងនៃដី
នូវគំនិតនៃសេចក្តីសង្ឃឹម និងបំណងបុរាណចង់ពិនិត្យមើលស្មៅ;
ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ក៏កាន់កាប់ចូលទៅជិត
និងកាន់កាប់ជិតឡើងៗក្នុងការរួមសហគមន៍ជាមួយព្រះអង្គគង់លើមើលមើលវិញ

ដូចជាបុរសនរោសម័យបុរាណនោះដដែលបានដើរជាមួយព្រះ ដោយខិតកាន់កដៃគ្នា
និងកាន់កដៃគ្នាដល់មាត់ទ្វារនៃពិភពអស់កល្បបដានិច្ចច រហូតដល់ទ្វារនោះនឹងបើកចំហ
ហើយគាត់នឹងចូលទៅទីនោះ។ គាត់នឹងឃើញថា
ឧលួនមិនមែនជាមនុស្សសត្វមុលកែឡើយ។ សំឡេងទាំងឡាយដដែលនឹងស្តាប់មន្ទីរគាត់
គឺជាសំឡេងរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ដដែលនោះបីមិលមិនឃើញ ក៏ផ្តល់ជាសហវាសរបស់គាត់
នរោលីផែនដី—ជាសំឡេងដដែលនរោទីនេះគាត់បានរៀនសូត្រ ដឹងសុរាជ្យ។
អនុកណ្តាលតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បានរស់នៅក្នុងសហគមន៍ជាមួយសុចានស្នាម
នឹងឃើញថាឧលួនសុចិត្តនរោក្នុងផ្ទះរបស់ឧលួន នរោក្នុងសហវាសនៃសុចានស្នាម»។
Education, 123–127.